

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 czerwca 2015 r.

Poz. 881

USTAWA

z dnia 15 maja 2015 r.

o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych^{1), 2), 3)}

¹⁾ W zakresie swojej regulacji ustawa umożliwia wykonanie:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Komisji (WE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzownych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 79 z 25.03.2011, str. 4);
- 3) rozporządzenia Komisji (WE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 147 z 02.06.2011, str. 4);
- 4) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 7);
- 6) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 25);
- 7) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2007, str. 4);
- 8) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 10);
- 9) rozporządzenia Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 3);
- 10) rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 12);
- 11) rozporządzenia Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 17);

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa postępowanie i właściwość organów w sprawach wykonywania obowiązków wynikających z:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1 i Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 842/2006”;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009”.

2. Ustawa reguluje:

- 1) obowiązki podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej, gaśnicami i systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi, oraz obowiązki podmiotów użytkujących produkty, urządzenia, systemy ochrony przeciwpożarowej, gaśnice i systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierające te substancje lub gazy lub od nich uzależnione,
- 2) zadania organów i jednostek właściwych w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych oraz postępowania z produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, a także systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi

– w zakresie nieuregulowanym rozporządzeniami, o których mowa w ust. 1;

- 3) sankcje za naruszenie przepisów dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic, systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) certyfikacie – oznacza to dokument wydany przez jednostkę certyfikującą, potwierdzający, że osoba fizyczna lub przedsiębiorca spełnia wymagania określone w ustawie;
- 2) fluorowanych gazach cieplarnianych – oznacza to fluorowane gazy cieplarniane w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;

12) rozporządzenia Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 21);

13) rozporządzenia Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 25);

14) rozporządzenia Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 28).

²⁾ W zakresie swojej regulacji ustawa dokonuje wdrożenia art. 6 ust. 3 dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 12).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

- 3) ilości substancji kontrolowanych lub ilości fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w:
 - a) urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła – oznacza to dopuszczalne napełnienie pojedynczego obiegu czynnika chłodniczego określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danego urządzenia, lub – w przypadku jej braku – określone podczas doświadczalnego napełnienia przy pierwszej czynności serwisowej,
 - b) rozdzielnicach wysokiego napięcia – oznacza to znamionowe napełnienie wyodrębnionego przedziału gazowego określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danej rozdzielnicy,
 - c) urządzeniach zawierających rozpuszczalniki – oznacza to dopuszczalne napełnienie całego zbiornika urządzenia określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danego urządzenia,
 - d) systemach ochrony przeciwpożarowej – oznacza to dopuszczalne napełnienie całego systemu ochrony przeciwpożarowej,
 - e) gaśnicach – oznacza to dopuszczalne napełnienie gaśnicy określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danej gaśnicy;
- 4) instalacji:
 - a) w stosunku do urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane – oznacza to łączenie dwóch lub większej liczby elementów lub obiegów zawierających lub mających zawierać czynnik chłodniczy w postaci substancji kontrolowanej w celu zmontowania układu w miejscu jego eksploatacji, w tym łączenie przewodów czynnika chłodniczego układu w celu zamknięcia obiegu czynnika chłodniczego, niezależnie od konieczności napełnienia układu po zakończeniu montażu,
 - b) w stosunku do systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane – oznacza to łączenie po raz pierwszy jednego lub większej liczby zbiorników zawierających lub mających zawierać czynnik gaśniczy w postaci substancji kontrolowanej z przynależnymi elementami w miejscu eksploatacji tych zbiorników i przynależnych elementów, z wyłączeniem tych elementów, które nie mają wpływu na przechowywanie czynnika gaśniczego przed jego uwolnieniem w celu ugaszenia pożaru;
- 5) konserwacji lub serwisowaniu:
 - a) w stosunku do urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane – oznacza to wszystkie czynności, z wyłączeniem dokonywania odzysku i sprawdzania pod względem wycieków, związane z dostaniem się do obiegów zawierających lub mających zawierać substancje kontrolowane, zwłaszcza wypełnienie systemu substancjami kontrolowanymi, usuwanie jednego lub większej liczby elementów obiegu lub urządzenia, ponowny montaż dwóch lub większej liczby elementów obiegu lub urządzenia oraz naprawy nieszczelności,
 - b) w stosunku do systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane – oznacza to wszystkie czynności związane z pracami prowadzonymi na zbiornikach zawierających lub mających zawierać czynnik gaśniczy w postaci substancji kontrolowanej z przynależnymi elementami w miejscu eksploatacji tych zbiorników i przynależnych elementów, z wyłączeniem tych elementów, które nie mają wpływu na przechowywanie czynnika gaśniczego przed jego uwolnieniem w celu ugaszenia pożaru;
- 6) niektórych pojazdach silnikowych – oznacza to pojazdy samochodowe określone w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁴⁾) kategorii M₁ oraz kategorii N₁ o masie odniesienia nieprzekraczającej 1305 kg, przy czym przez masę odniesienia należy rozumieć masę własną pojazdu powiększoną o 100 kg;
- 7) nowych substancjach – oznacza to nowe substancje w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 8) oddziale – oznacza to oddział w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 i 699);
- 9) operatorze – oznacza to operatora w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 lub przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 10) produkcji – oznacza to wyrób niebędący urządzeniem, systemem klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, systemem ochrony przeciwpożarowej ani gaśnicą;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970 oraz z 2015 r. poz. 211, 541 i 591.

- 11) przedsiębiorstwie – oznacza to przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 pkt 26 lit. a–d rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 12) ruchomym systemie ochrony przeciwpożarowej – oznacza to system ochrony przeciwpożarowej, który jest zwykle przemieszczany podczas eksploatacji;
- 13) ruchomym urządzeniu – oznacza to urządzenie, które jest zwykle przemieszczane podczas eksploatacji, z wyłączeniem urządzeń stanowiących systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 14) substancjach kontrolowanych – oznacza to substancje kontrolowane w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 15) substancjach zubożających warstwę ozonową – oznacza to substancje kontrolowane oraz nowe substancje;
- 16) systemie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – oznacza to układ elementów zawierający substancję kontrolowaną lub fluorowany gaz cieplarniany, którego celem jest obniżenie temperatury i wilgotności powietrza w kabinie pasażerskiej pojazdu, umieszczony w niektórych pojazdach silnikowych;
- 17) systemie ochrony przeciwpożarowej – oznacza to stacjonarny zbiornik lub szereg połączonych zbiorników wraz z elementami towarzyszącymi zainstalowane ze względu na określone zagrożenie pożarowe na określonej przestrzeni;
- 18) urządzeniu – oznacza to każde stacjonarne urządzenie chłodnicze, klimatyzacyjne i pompę ciepła, urządzenie będące rozdzielnicą wysokiego napięcia lub urządzenie zawierające rozpuszczalniki, z wyłączeniem systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o urządzeniu, oznacza to również urządzenie podstawowe wraz z elementami towarzyszącymi, w szczególności zewnętrznymi obiegami substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, zaworami, złączkami, elementami serwisowymi, przyrządami pomiarowymi i sterującymi.

3. Przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorstwa stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną wykonującej działalność, o której mowa w art. 3 pkt 26 lit. a–d rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o produktach, urządzeniach, systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych, należy przez to rozumieć także produkty, urządzenia, systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zaprojektowane tak, aby mogły zawierać substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub być od nich uzależnione.

Art. 4. 1. Operator obowiązany jest sprawować faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, polegającą na:

- 1) pełnym dostępie do urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, umożliwiającym nadzorowanie jego elementów i ich funkcjonowania oraz możliwości udostępnienia urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej osobom trzecim;
- 2) codziennej kontroli funkcjonowania lub działania urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, w tym podejmowaniu decyzji o jego włączeniu albo wyłączeniu;
- 3) podejmowaniu decyzji w sprawach finansowych i technicznych dotyczących modyfikacji urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, w szczególności wymiany poszczególnych elementów, zainstalowania detektora wycieków, podejmowaniu decyzji w sprawie modyfikacji ilości substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej oraz decyzji dotyczących sprawdzenia pod względem wycieków, lub naprawy urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

2. Przepisy ustawy dotyczące operatora stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, która wykonuje czynności, o których mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 lub w art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

3. Operator może zlecić osobie trzeciej, w formie pisemnej, sprawowanie kontroli nad technicznym działaniem urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej. W takim przypadku odpowiedzialność za sprawowanie takiej kontroli przez osobę trzecią ponosi operator.

4. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną staje się operatorem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej w dniu dostarczenia tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej na miejsce jego użytkowania, a w przypadku gdy urządzenie lub system ochrony przeciwpożarowej wymaga instalacji – w dniu zakończenia instalacji i napełnienia urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej substancją kontrolowaną lub fluorowanym gazem cieplarnianym.

5. W przypadku braku możliwości ustalenia operatora obowiązki, o których mowa w ust. 1, wykonuje właściciel urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

Art. 5. 1. Operatorów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej będących na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz operatorów, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia jednoznacznej identyfikacji operatora dla każdego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej będącego na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6. 1. Wnioski o odstępstwa, o których mowa w art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Wnioski sporządza się w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym zaufanym profilem elektronicznej platformy usług administracji publicznej, zwanym dalej „profilem zaufanym ePUAP”, na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 12, w języku polskim wraz z tłumaczeniem wniosku na język angielski.

3. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę wnioskodawcy oraz adres i siedzibę, a w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej – o ile je posiada;
- 2) datę sporządzenia wniosku;
- 3) przedmiot wniosku;
- 4) odniesienie do właściwego przepisu rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, na podstawie którego składany jest wniosek.

4. W zależności od przedmiotu wniosku, wniosek zawiera także:

- 1) przewidywaną datę wdrożenia rozwiązania alternatywnego oraz ilość substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek;
- 2) przewidywaną nową datę końcową lub nową datę graniczną dla wnioskowanego zastosowania krytycznej substancji kontrolowanej;
- 3) przewidywaną całkowitą masę produktu zawierającego substancję kontrolowaną (w kg), którego dotyczy wniosek, lub liczbę sztuk urządzeń zawierających substancję kontrolowaną, których dotyczy wniosek;
- 4) szczegółowy opis zastosowania substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek;
- 5) ilość substancji kontrolowanej (w kg) wyemitowaną w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek, w każdym z dwóch lat poprzedzających datę rozpoczęcia jej stosowania zgodnie z wnioskiem oraz w każdym z kolejnych lat aż do przewidywanej daty wdrożenia rozwiązania alternatywnego, oraz informację, jaki procent zastosowanych ilości stanowiła ta emisja w poszczególnych latach;
- 6) opis wyposażenia, jakie zostało zainstalowane, i procedur, jakie zostały wprowadzone, w celu ograniczenia emisji substancji kontrolowanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 7) opis wyposażenia, jakie zamierza się zainstalować, i procedur, jakie zamierza się wprowadzić, w celu ograniczenia emisji substancji kontrolowanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 8) ilość substancji kontrolowanej (w kg) wykorzystywanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek, w każdym z trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia jej stosowania zgodnie z wnioskiem oraz w każdym z kolejnych trzech lat, od kiedy rozpoczęto stosowanie substancji;
- 9) ilość substancji kontrolowanej (w kg) zmagazynowanej z przeznaczeniem do wykorzystania w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 10) w przypadku gdy zakłada się przywóz substancji kontrolowanej do zastosowania, którego dotyczy wniosek – nazwę i dane kontaktowe importera, przez które rozumie się adres, numer telefonu, numer faksu, adres poczty elektronicznej oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany;
- 11) w przypadku gdy zakłada się, że substancja kontrolowana do zastosowania, którego dotyczy wniosek, będzie produkowana – nazwę i dane kontaktowe producenta, przez które rozumie się adres wykonywania działalności, numer telefonu, numer faksu, adres poczty elektronicznej, numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, oraz miejsce produkcji;

- 12) ilość substancji kontrolowanej (w kg) przeznaczonej do przywozu lub wyprodukowania do zastosowania, którego dotyczy wniosek, w roku złożenia wniosku i w każdym z kolejnych trzech lat;
- 13) w przypadku gdy zakłada się, że produkty lub urządzenia zawierające substancję kontrolowaną, których dotyczy wniosek, będą wywiezione – przewidywaną datę (lub daty) wywozu oraz nazwę i dane kontaktowe eksportera, przez które rozumie się adres wykonywania działalności, numer telefonu, numer faksu, adres poczty elektronicznej, numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, oraz kraj (lub kraje) przeznaczenia;
- 14) opis problemów technicznych, jakie należy rozwiązać dla wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, związanych ze spełnieniem wymagań technicznych, bezpieczeństwem, sprawami inżynieryjnymi i ewentualnymi innymi przeszkodami;
- 15) opis każdego rozwiązania alternatywnego dla substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek, które było sprawdzane albo jest aktualnie sprawdzane, z uwzględnieniem alternatywnych substancji, które nie są jeszcze dostępne na rynku; dla każdego z tych rozwiązań – jego zalety i wady; dla każdego rozwiązania, jakie zostało odrzucone – szczegółowe uzasadnienie przyczyn odrzucenia;
- 16) dla każdego rozwiązania aktualnie rozważanego – aktualny stan jego sprawdzania, prowadzonych badań lub wdrożenia oraz główne przeszkody w jego zastosowaniu wraz z określeniem terminu, w którym zostanie zakończone wdrożenie;
- 17) inne informacje, które mogą uzasadnić wniosek.

5. W przypadku gdy wniosek dotyczy kilku oddziałów wnioskodawcy, dane, o których mowa w ust. 4 pkt 5–17, podaje się dla każdego oddziału oddzielnie.

6. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje wniosek wyspecjalizowanej jednostce, o której mowa w art. 16, w celu wydania opinii. Przy zasięgnięciu opinii przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁵⁾) nie stosuje się.

7. Wyspecjalizowana jednostka, o której mowa w art. 16, wydaje opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, może w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie, wyjaśnienie dotyczące informacji zawartych we wniosku lub usunięcie braków formalnych w terminie 14 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Po otrzymaniu uzupełnienia, wyjaśnienia lub poprawionego wniosku w wyznaczonym terminie przepisy ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, weryfikuje wniosek w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku lub otrzymania uzupełnienia, wyjaśnienia lub poprawionego wniosku.

10. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku minister właściwy do spraw środowiska występuje z wnioskiem o odstąpienie, o których mowa w ust. 1, do Komisji Europejskiej.

11. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku minister właściwy do spraw środowiska odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wystąpienia z wnioskiem o odstąpienie, o których mowa w ust. 1, do Komisji Europejskiej.

12. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości danych i informacji, o których mowa w ust. 3 i 4.

Art. 7. 1. Tworzy się rejestr przedsiębiorstw i operatorów, którym udzielono autoryzacji na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych, przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje oraz przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstw prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych.

2. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw środowiska w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114). Administratorem danych zgromadzonych w rejestrze jest minister właściwy do spraw środowiska.

3. Rejestr jest jawny, a korzystanie z niego jest bezpłatne.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211 i 702.

4. Minister właściwy do spraw środowiska udostępnia rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

5. Rejestr zawiera w zależności od przedmiotu wniosku:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa lub operatora;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku przedsiębiorstwa lub operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej przedsiębiorstwa lub operatora – o ile je posiada;
- 4) informację, czy przedsiębiorstwo jest producentem nowych substancji, stosującym te substancje, czy wprowadzającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej te substancje;
- 5) nazwy chemiczne nowych substancji;
- 6) w przypadku gdy przedsiębiorstwo jest stosującym nowe substancje – rodzaj zastosowania;
- 7) informację, czy przedsiębiorstwo stosuje substancje kontrolowane w charakterze substratów, czy prowadzi ich niszczenie.

Art. 8. 1. Autoryzacji na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, udziela minister właściwy do spraw środowiska poprzez wpisanie podmiotu do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. Autoryzacja może zostać udzielona przedsiębiorstwu lub operatorowi, który spełnia następujące wymagania:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w działalności związanej ze stosowaniem gazowych środków gaśniczych lub obrotem takimi środkami;
- 2) posiada zezwolenia na zbieranie odpadów niebezpiecznych i ich przetwarzanie;
- 3) posiada możliwość magazynowania halonów w szczelnie zamkniętych opakowaniach zabezpieczonych przed promieniami UV i wilgocią, w warunkach zapewniających zminimalizowanie ich emisji do środowiska.

3. Wniosek o udzielenie autoryzacji zawiera dane, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1–3, i sporządza się na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 8.

4. Do wniosku o udzielenie autoryzacji załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Wniosek o udzielenie autoryzacji oraz oświadczenia dołączane do niego składa się w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP. Dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, składa się w kopii lub elektronicznej kopii. Minister właściwy do spraw środowiska może żądać od przedsiębiorstwa lub operatora przedstawienia oryginałów dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

6. W przypadku niezłożenia dokumentów lub oświadczenia, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw środowiska odmawia udzielenia autoryzacji, w drodze decyzji administracyjnej.

7. Minister właściwy do spraw środowiska cofa udzieloną autoryzację i wykreśla przedsiębiorstwo lub operatora z rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub operator przestały spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3.

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwa produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz przedsiębiorstwa stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia, obowiązane są uzyskać wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. W przypadku przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie

z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1–6.

3. W przypadku przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1–3 i 7, oraz:

- 1) w przypadku gdy przedsiębiorstwo stosuje substancje kontrolowane w charakterze substratów:
 - a) nazwę chemiczną substancji kontrolowanej,
 - b) skrócony opis procesu, w którym substancja jest stosowana, z określeniem reakcji chemicznej zachodzącej w tym procesie, w której substancja kontrolowana ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego,
 - c) nazwę chemiczną produktu otrzymywanego w tym procesie w wyniku transformacji chemicznej substancji kontrolowanej,
 - d) wielkość emisji substancji kontrolowanej w tym procesie;
- 2) w przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi niszczenie substancji kontrolowanej – skrócony opis technologii niszczenia.

4. Wnioski sporządza się w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

5. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wpisania przedsiębiorstwa stosującego substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy stosowanie substancji kontrolowanej w charakterze substratu jest niezgodne z definicją substratu zawartą w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 albo technologia niszczenia substancji kontrolowanej jest niezgodna z technologiami wymienionymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

6. Przedsiębiorstwa, które uzyskały wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, i zaprzestały prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, są obowiązane poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw środowiska, w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, w terminie 60 dni od dnia zaprzestania prowadzenia takiej działalności.

7. Minister właściwy do spraw środowiska po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 6, wykreśla przedsiębiorstwo z rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie autoryzacji oraz wzory wniosków o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych i informacji przedstawianych we wnioskach oraz zapewnienia możliwości identyfikacji halonów, nowej substancji lub substancji kontrolowanej stosowanej w charakterze substratu i technologii niszczenia, oraz identyfikacji przedsiębiorstw lub operatorów.

Art. 10. 1. Przyjmowania dostaw substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego w celu wykonywania czynności wymagających posiadania certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20, lub zaświadczenia o odbytych szkoleniach, o którym mowa w art. 37 ust. 1, może dokonywać przedsiębiorca posiadający certyfikat dla przedsiębiorców odpowiedni do wykonywania przez personel przedsiębiorcy czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku czynności serwisowych i naprawczych systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – osoba fizyczna posiadająca zaświadczenie o odbytych szkoleniach, o którym mowa w art. 37 ust. 1.

2. Przez przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego rozumie się pisemne potwierdzenie przyjęcia pojemników zawierających tę substancję lub gaz na stan magazynowy przedsiębiorcy.

3. Za przyjęcie dostawy nie uważa się przyjęcia na stan magazynowy przedsiębiorcy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego przeznaczonych do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, odzyskanych z pojemników, urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, ruchomych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

4. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie albo nieodpłatnie, substancji kontrolowanych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania wodorochlorofluorowęglodorów w ramach usługi instalacji, konserwacji

lub serwisowania urządzeń i ruchomych urządzeń, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także przekazywania halonów w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania systemów ochrony przeciwpożarowej i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic udokumentowanej fakturą VAT lub rachunkiem, lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem pisemnym, potwierdzającym wykonanie tej usługi.

5. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie albo nieodpłatnie, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń i ruchomych urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej, a także gaśnic i systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych udokumentowanej fakturą VAT lub rachunkiem, lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem pisemnym, potwierdzającym wykonanie tej usługi.

Art. 11. Art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dotyczące odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych urządzeń i stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej oraz przepisy ustawy dotyczące przyjmowania dostaw substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych stosuje się również do ruchomych urządzeń i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

Art. 12. 1. Urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła oraz systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych sprawdzane są pod względem wycieków zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

2. Urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła oraz systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające co najmniej 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych sprawdzane są pod względem wycieków zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie muszą być spełnione przy przeprowadzaniu sprawdzania pod względem wycieków urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych, kierując się potrzebą zharmonizowania wymagań z wymaganiami dotyczącymi kontroli, zawartymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 10), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1516/2007”, oraz zawartymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. określającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2007, str. 4), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1497/2007”.

Art. 13. 1. Podmioty wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty, urządzenia, systemy ochrony przeciwpożarowej, gaśnice, a także pojemniki zawierające:

- 1) substancje kontrolowane,
- 2) fluorowane gazy cieplarniane

– są obowiązane do umieszczenia na nich etykiety oraz dołączenia instrukcji dotyczącej ich przeznaczenia i funkcjonowania sporządzonych w języku polskim.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic, a także pojemników zawierających substancje kontrolowane, uwzględniając konieczność jednoznacznej identyfikacji substancji kontrolowanych,
- 2) wzór etykiety, uwzględniając zróżnicowanie etykiety w zależności od rodzaju substancji kontrolowanej oraz stopnia zagrożenia dla warstwy ozonowej, składu chemicznego, pochodzenia i przeznaczenia danej substancji kontrolowanej

– biorąc pod uwagę wymagania dotyczące etykietowania zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 oraz uwzględniając konieczność zharmonizowania wymagań dotyczących etykietowania w odniesieniu do substancji kontrolowanych z wymaganiami dotyczącymi etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i pojemników zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane, określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia

17 grudnia 2007 r. określającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 25), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1494/2007”.

Rozdział 2

Obowiązek prowadzenia dokumentacji przez operatorów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej

Art. 14. 1. Dokumentację, o której mowa w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dla urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, jak również dla urządzeń będących rozdzielnicami wysokiego napięcia zawierającymi fluorowane gazy cieplarniane w ilości co najmniej 3 kg lub urządzeń zawierających rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych w ilości co najmniej 3 kg sporządza się w formie Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, prowadzi się oddzielnie dla urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane oraz urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane.

3. Karta Urządzenia oraz Karta Systemu Ochrony Przeciwpożarowej zawierają:

- 1) dane urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej;
- 2) nazwę operatora, jego adres i siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, a w przypadku operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, a także imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby kontaktowej wyznaczonej przez operatora oraz imię i nazwisko osoby wypełniającej i dokonującej wpisów w karcie, datę sporządzenia oraz datę dokonania każdego kolejnego wpisu;
- 3) dane dotyczące ilości i rodzaju substancji kontrolowanej albo fluorowanego gazu cieplarnianego zawartego w urządzeniu albo systemie ochrony przeciwpożarowej w momencie sporządzenia karty, jak również wszelkich ilości tej substancji albo tego gazu dodanych i odzyskanych podczas wykonywania czynności określonych w pkt 4;
- 4) zestawienie wykonanych czynności dotyczących instalacji, konserwacji lub serwisowania, kontroli szczelności i przekazania do końcowego unieszkodliwiania albo końcowego unieszkodliwiania urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej oraz instalowania systemów wykrywania wycieków w tym urządzeniu albo systemie ochrony przeciwpożarowej i odzysku z nich substancji kontrolowanych albo fluorowanych gazów cieplarnianych, a także nazwę i siedzibę podmiotu, który wykonał te czynności, i dane, w tym imię, nazwisko, numer certyfikatu dla personelu wykonującego te czynności oraz datę rozpoczęcia i zakończenia ich wykonywania.

4. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwpożarowej operator sporządza i prowadzi oddzielnie dla każdego urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej.

5. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwpożarowej sporządza się w terminie 10 dni od dnia dostarczenia urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej na miejsce jego funkcjonowania, a w przypadku gdy urządzenie albo system ochrony przeciwpożarowej wymaga zainstalowania – w terminie 10 dni od dnia zakończenia jego instalacji i napełnienia substancją kontrolowaną albo fluorowanym gazem cieplarnianym.

6. Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej stanowią element Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, i są sporządzane w postaci elektronicznej w trybie bezpośredniego połączenia z tym rejestrem za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Przed sporządzeniem pierwszej Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej operator jest obowiązany do zarejestrowania się w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, poprzez wypełnienie w tym rejestrze formularza rejestracyjnego.

7. W przypadku urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej będących na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej Karty Urządzeń oraz Karty Systemów Ochrony Przeciwpożarowej nie stanowią elementu Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19.

8. Operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 7, są obowiązani do przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej rocznych sprawozdań zawierających informacje z prowadzonych przez nich w danym roku kalendarzowym Kart Urządzeń oraz Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego informacje dotyczą.

9. Sprawozdania, o których mowa w ust. 8, zawierają nazwę operatora, rodzaj urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, rodzaj i ilość substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego zawartego w tym urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej oraz ilość tej substancji lub tego gazu odzyskaną z tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej i dodaną do tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, a także informacje o każdym sprawdzeniu pod względem wycieków w danym roku kalendarzowym.

10. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie otrzymanych sprawozdań, o których mowa w ust. 8, i przesyła je, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

11. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 8, kierując się potrzebą zapewnienia pełnego monitorowania postępowania z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi.

12. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór Karty Urządzenia oraz wzór Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej oraz sposób ich sporządzania i prowadzenia, biorąc pod uwagę:

- 1) wymogi wynikające z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
- 2) specyfikę poszczególnych rodzajów urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 3) konieczność zapewnienia kompleksowej informacji o danym urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej oraz jego operatorze i o osobach dokonujących wpisów do tych kart;
- 4) konieczność sporządzania Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej i dokonywania w nich wpisów w systemie teleinformatycznym umożliwiającym gromadzenie informacji zawartych w kartach w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19.

Art. 15. 1. Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej są obowiązani do zapewnienia, aby wpisu do Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej danych dotyczących czynności, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4, dokonywały osoby posiadające certyfikat dla personelu uprawniający do wykonywania czynności, których dane te dotyczą.

2. Wpisy danych są dokonywane w terminie 5 dni roboczych od dnia wykonania czynności, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4.

3. Aktualna kopia Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej w formie elektronicznej jest przechowywana w miejscu funkcjonowania urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej i zabezpieczona przed dostępem osób trzecich.

Rozdział 3

Wyspecjalizowana jednostka

Art. 16. Tworzy się wyspecjalizowaną jednostkę, do której zadań należy:

- 1) prowadzenie Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19;
- 2) sporządzanie analiz i opracowań danych:
 - a) przekazywanych do rejestru, o którym mowa w pkt 1,
 - b) zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10;
- 3) prowadzenie bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, oraz sporządzanie analiz i opracowań danych przekazywanych do tej bazy oraz danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 40 ust. 6 i art. 41 ust. 5;
- 4) wykonywanie bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych, obejmujące w szczególności:
 - a) analizę i opiniowanie materiałów dotyczących substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych przekazywanych i publikowanych przez Komisję Europejską lub inne organy Unii Europejskiej,

- b) pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla podmiotów krajowych i Komisji Europejskiej w zakresie rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w tym gromadzenie kopii sprawozdań przekazywanych przez podmioty zgodnie z art. 6 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także sporządzanie analizy danych w nich zawartych,
 - c) opracowywanie raportów i dokumentacji wynikających z rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 i rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej, w tym rozporządzenia (UE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzownych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 79 z 25.03.2011, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 291/2011”, rozporządzenia (UE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 147 z 02.06.2011, str. 4), wymaganych do przekazania do Komisji Europejskiej lub innych organów Unii Europejskiej,
 - d) opracowywanie informacji, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, wymaganych do przekazania do Komisji Europejskiej;
- 5) opiniowanie wniosków o odstępstwa, o których mowa w art. 6.

Art. 17. Wykonywanie zadań wyspecjalizowanej jednostki powierza się Instytutowi Chemii Przemysłowej im. prof. Ignacego Mościckiego z siedzibą w Warszawie.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem przez wyspecjalizowaną jednostkę zadań określonych w art. 16.

2. Wyspecjalizowana jednostka przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonania zadań określonych w art. 16 za rok poprzedni w terminie do dnia 31 maja roku następnego.

3. W przypadku gdy sprawozdanie jest niepełne lub budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zażądać jego uzupełnienia lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez niego terminie.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli wyspecjalizowanej jednostki w zakresie wykonywanych przez nią zadań określonych w art. 16, w szczególności w przypadku gdy w wyznaczonym terminie wyspecjalizowana jednostka nie uzupełni sprawozdania lub nie udzieli dodatkowych wyjaśnień, a także jeśli złożone sprawozdanie pomimo uzupełnienia lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień budzi zastrzeżenia.

5. Kontrolę, o której mowa w ust. 4, przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

6. Kierownik wyspecjalizowanej jednostki jest obowiązany do realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

7. Analizy i opracowania danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, oraz do bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, i danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10, art. 40 ust. 6 oraz art. 41 ust. 5, a także analizy i opracowania dotyczące wykonywania bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych są wykonywane przez wyspecjalizowaną jednostkę na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska.

8. Analizy i opracowania, o których mowa w ust. 7, mogą być bezpłatnie udostępniane organom administracji publicznej.

9. Wyspecjalizowana jednostka może sporządzać odpłatnie, na podstawie informacji zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, i bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, analizy i opracowania na zlecenie organów administracji publicznej innych niż minister właściwy do spraw środowiska oraz organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców.

10. Analizy i opracowania sporządzone na zlecenie podmiotów innych niż organy administracji publicznej nie mogą zawierać informacji umożliwiających identyfikację operatorów oraz osób dokonujących wpisów w Kartach Urządzeń i Kartach Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, podmiotów i osób przekazujących kopie sprawozdań lub sprawozdania, o których mowa odpowiednio w art. 39 ust. 1 lub 2.

Rozdział 4

Centralny Rejestr Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej

Art. 19. 1. Tworzy się Centralny Rejestr Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zwany dalej „Centralnym Rejestrem Operatorów”.

2. W Centralnym Rejestrze Operatorów gromadzone są, w postaci dokumentów elektronicznych, Karty Urządzeń, Karty Systemów Ochrony Przeciwpożarowej oraz dane zawarte w tych kartach.

3. Dane zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów są zabezpieczone przed dostępem osób trzecich, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki oraz operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej lub osoby przez nich upoważnione.

4. Operator urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej oraz upoważniona przez niego osoba mają dostęp do zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów danych dotyczących wyłącznie tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

5. Dane jednostkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.⁶⁾) zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21).

6. Administratorem danych zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów jest wyspecjalizowana jednostka.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów, gromadzenia w nim danych, a także sposób udostępniania tych danych i sposób ich zabezpieczenia oraz wzór formularza rejestracyjnego, o którym mowa w art. 14 ust. 6, biorąc pod uwagę:

- 1) potrzebę prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów w systemie teleinformatycznym i automatycznego przekazywania do niego danych w tym systemie oraz potrzebę zapewnienia możliwości korzystania z danych dotyczących operatorów i osób przekazujących dane;
- 2) konieczność zapewnienia ochrony danych operatorów i osób przekazujących dane;
- 3) potrzebę zapewnienia kompletności i przejrzystości danych operatora urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej.

Rozdział 5

Certyfikacja

Art. 20. 1. Personel, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 303/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 tego rozporządzenia.

2. Personel, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 12), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 304/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 tego rozporządzenia.

3. Personel, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 17), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 305/2008”, oraz w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uzna-

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2, z 2014 r. poz. 1161 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 855.

wania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 21, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 306/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 305/2008 albo w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008.

4. Personel wykonujący czynności w zakresie instalacji, kontroli szczelności, konserwacji lub serwisowania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających substancje kontrolowane oraz odzysku substancji kontrolowanych z tych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic obowiązany jest do posiadania certyfikatów dla personelu, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.

5. Personel, o którym mowa w ust. 1–4, obowiązany jest wykonywać czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1–3, z wykorzystaniem odpowiedniego wyposażenia technicznego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego, o którym mowa w ust. 5, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych wykonujących czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1–3, jak również ochrony środowiska.

Art. 21. 1. Certyfikat dla personelu może uzyskać osoba pełnoletnia, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku i złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin teoretyczny i praktyczny przed komisją egzaminacyjną powołaną przez jednostkę oceniającą personel.

2. Certyfikat dla personelu jest wydawany na wniosek.

3. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) numer PESEL albo numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 3) adres wnioskodawcy.

4. Do wniosku dołącza się zaświadczenie albo oświadczenie o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku oraz dokument potwierdzający złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym i określający zakres egzaminu, wydany przez jednostkę oceniającą personel.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 22. 1. Certyfikat dla personelu wydaje jednostka certyfikująca personel.

2. Certyfikat dla personelu wydawany jest bezterminowo.

3. Certyfikat dla personelu podlega cofnięciu i wykreśleniu z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. d, przez kierownika jednostki certyfikującej personel w przypadku prawomocnego skazania osoby posiadającej ten certyfikat za przestępstwo przeciwko środowisku.

4. Odmowa wydania certyfikatu dla personelu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 21 ust. 1. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla personelu oraz dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu kierownik jednostki certyfikującej personel zawiadamia o odmowie wnioskodawcę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, oraz w przypadku cofnięcia certyfikatu dla personelu i wykreślenia z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

6. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu dla personelu i dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu lub cofnięciu certyfikatu dla personelu i wykreśleniu z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, za pośrednictwem kierownika jednostki certyfikującej personel.

7. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu Odwoławczego.

8. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu Odwoławczego przez Przewodniczącą Komitetu Odwoławczego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odwołania.

9. Po rozpatrzeniu odwołania Komitet Odwoławczy:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę kierownikowi jednostki certyfikującej personel do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

10. W przypadku oddalenia odwołania przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu Odwoławczego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu.

11. W przypadku utraty, zniszczenia lub uszkodzenia certyfikatu dla personelu w stopniu uniemożliwiającym jego odczytanie jednostka certyfikująca personel wydaje, na wniosek, wtórnik certyfikatu dla personelu.

12. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika certyfikatu dla personelu odzyskała utracony certyfikat dla personelu, jest obowiązana zwrócić ten certyfikat do jednostki certyfikującej personel.

Art. 23. 1. Jednostka certyfikująca personel wykonuje czynności wynikające z przepisów rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008, w tym:

- 1) ustanawia i stosuje procedurę wydawania i cofania certyfikatów dla personelu;
- 2) tworzy, prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej:
 - a) rejestr jednostek oceniających personel,
 - b) rejestr jednostek prowadzących szkolenia,
 - c) rejestr jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu,
 - d) rejestr wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) ustanawia procedurę dotyczącą sprawdzania spełnienia wymagań przez jednostki oceniające personel i jednostki prowadzące szkolenia oraz jednostki wydające zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

2. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są prowadzone w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Administratorem danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostka certyfikująca personel.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a–c, zawierają:

- 1) nazwę jednostki;
- 2) adres i siedzibę jednostki;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej – o ile jednostka je posiada;
- 4) zakres prowadzonych szkoleń lub egzaminów.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla personelu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała certyfikat dla personelu;
- 3) zakres certyfikatu dla personelu.

5. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są jawne, a korzystanie z nich jest bezpłatne.

Art. 24. 1. Jednostka certyfikująca personel pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu i wydanie certyfikatu dla personelu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia;
- 4) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia;
- 5) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel;
- 6) dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel;
- 7) wydanie wtórnika certyfikatu dla personelu.

2. Maksymalna jednostkowa wysokość opłat jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 111), obowiązującego w dniu złożenia wniosku lub dokonania zgłoszenia i wynosi za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu, wydanie certyfikatu dla personelu oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu – łącznie 3% tego wynagrodzenia;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel – 5% tego wynagrodzenia;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel albo rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia – 70% tego wynagrodzenia.

3. Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu dla personelu wynosi 50 zł za każdy wydany wtórnik.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłat, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

5. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczane na zadania związane z wydawaniem certyfikatów dla personelu, dokonywaniem wpisów do rejestrów, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2, kontrolą jednostek oceniających personel oraz osób fizycznych, którym wydane zostały certyfikaty dla personelu, oraz finansowanie działalności Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

6. Dowód uiszczenia opłaty jest załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

7. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla personelu oraz dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu albo odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo jednostek oceniających personel opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia odmowy.

Art. 25. 1. Jednostką oceniającą personel może być podmiot:

- 1) prowadzący działalność w zakresie kształcenia lub prowadzenia badań w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminów dla osób ubiegających się o certyfikat dla personelu;
- 2) dysponujący odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzania egzaminów w części praktycznej, zgodnie z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2;
- 3) zatrudniający osoby posiadające odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne umożliwiające ocenę umiejętności praktycznych i teoretycznych osób przystępujących do egzaminu;
- 4) który uzyskał wpis do rejestru jednostek oceniających personel.

2. Wymóg dotyczący zakresu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy podmiotu będącego producentem lub operatorem urządzeń będących rozdzielnicami wysokiego napięcia lub zawierających rozpuszczalniki, który może pełnić funkcję jednostki oceniającej personel w zakresie odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z tych urządzeń.

3. Jednostka oceniająca personel:

- 1) posiada procedury przygotowywania egzaminów, w tym posiada pulę pytań egzaminacyjnych i ją aktualizuje, z uwzględnieniem zasady tajności pytań egzaminacyjnych;
- 2) posiada procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 3) wyznacza skład komisji egzaminacyjnej oraz wyznacza spośród członków komisji egzaminacyjnej przewodniczącego oraz zapewnia, aby członkami komisji egzaminacyjnej nie były osoby, które przeprowadziły szkolenie osoby egzaminowanej;
- 4) wydaje osobie, która złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, dokument potwierdzający złożenie egzaminu i określający zakres egzaminu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2;
- 5) opracowuje i stosuje procedury w zakresie sprawozdawczości z przeprowadzonych egzaminów oraz prowadzi rejestr przeprowadzonych egzaminów zawierający ich wyniki i dokumentuje, w postaci pisemnej i elektronicznej, jednostkowe i łączne wyniki egzaminów.

4. Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel zgłasza taki zamiar w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP do jednostki certyfikującej personel.

5. Zgłoszenie zawiera nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres, a w przypadku podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot podlega wpisowi do tego rejestru.

6. Do zgłoszenia dołącza się, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, oświadczenie o dysponowaniu odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzania egzaminów oraz zatrudnianiu osób posiadających odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne. Oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel zleca kontrolę, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1.

8. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia kierownik jednostki certyfikującej personel dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając ten podmiot o dokonaniu wpisu.

9. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając ten podmiot o odmowie dokonania wpisu.

10. W przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, podmiotowi, o którym mowa w ust. 9, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 26. 1. Jednostka certyfikująca personel jest obowiązana do przeprowadzania:

- 1) kontroli podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel w zakresie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1–3;
- 2) nie rzadziej niż co trzy lata okresowych kontroli jednostek oceniających personel pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008 oraz art. 25 ust. 1 pkt 1–3.

2. Kontrolę przeprowadzają pracownicy jednostki certyfikującej personel posiadający imienne upoważnienie kierownika tej jednostki.

3. Podczas przeprowadzania kontroli osoba przeprowadzająca kontrolę jest uprawniona do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, w których kontrolowana jednostka oceniająca personel prowadzi działalność podlegającą kontroli;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem przeprowadzanej kontroli.

4. Osoba przeprowadzająca kontrolę jest uprawniona do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki oceniającej personel.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Kierownik podmiotu kontrolowanego oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązani są umożliwić przeprowadzenie kontroli osobie kontrolującej, w szczególności w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

7. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, którego jeden egzemplarz doręcza się kontrolowanej jednostce oceniającej personel.

8. Protokół podpisują pracownicy jednostki certyfikującej personel przeprowadzający kontrolę i kierownik kontrolowanej jednostki oceniającej personel.

9. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki oceniającej personel pracownik jednostki certyfikującej personel dokonuje o tym wzmianki w protokole.

10. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę oceniającą personel wymagań, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1–3, lub wymagań określonych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008 kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla tę jednostkę oceniającą personel z rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

11. W przypadku wykreślenia jednostki oceniającej personel z rejestru jednostek oceniających personel przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 27. 1. Szkolenia w zakresie wiedzy niezbędnej do uzyskania certyfikatu dla personelu mogą prowadzić podmioty, które:

- 1) dysponują odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzania szkoleń w części praktycznej, w zakresie zgodnym z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2 pkt 4;
- 2) posiadają programy szkoleń zgodne z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2 pkt 4 i materiały szkoleniowe niezbędne do prowadzenia szkoleń;
- 3) zatrudniają osoby posiadające wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne gwarantujące prawidłowy przebieg szkolenia;
- 4) uzyskały wpis do rejestru jednostek prowadzących szkolenia.

2. Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia zgłasza taki zamiar, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, do jednostki certyfikującej personel.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres, a w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot podlega wpisowi do tego rejestru, oraz planowany zakres prowadzenia szkoleń.

4. Do zgłoszenia dołącza się, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w ust. 1 pkt 1–3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia zleca kontrolę, o której mowa w ust. 10 pkt 1.

6. Jednostka prowadząca szkolenia może być równocześnie jednostką oceniającą personel, o ile spełnia wymagania dla obu jednostek, pod warunkiem udokumentowania rozdzielenia obu funkcji, szczególnie w zakresie oceny części praktycznej egzaminu.

7. Osoba, która odbyła szkolenie w jednostce prowadzącej szkolenia pełniącej jednocześnie funkcję jednostki oceniającej personel, nie może składać egzaminu w tej jednostce.

8. W przypadku spełnienia przez podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia kierownik jednostki certyfikującej personel dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając ten podmiot o dokonaniu wpisu.

9. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając ten podmiot o odmowie dokonania wpisu.

10. Jednostka certyfikująca personel jest obowiązana do przeprowadzania:

- 1) kontroli podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia,

2) nie rzadziej niż co trzy lata kontroli jednostki prowadzącej szkolenia

– w celu sprawdzenia spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3; przepisy art. 26 ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

11. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę prowadzącą szkolenia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla tę jednostkę prowadzącą szkolenia z rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

12. W przypadku odmowy dokonania wpisu lub wykreślenia z rejestru jednostek prowadzących szkolenia przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zgłoszenia podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel,
- 2) wzór zgłoszenia podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia

– kierując się koniecznością uwzględnienia zakresu informacji, jaki powinien być zawarty w zgłoszeniach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego niezbędnego do prowadzenia szkoleń i przeprowadzania egzaminów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności objęte szkoleniem i egzaminem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalne wymagania dotyczące wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego osób przeprowadzających egzaminy oraz osób prowadzących szkolenia, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego sprawdzenia umiejętności teoretycznych i praktycznych osób przystępujących do egzaminu lub uczestniczących w szkoleniu;
- 3) wymagania dotyczące przeprowadzania egzaminów, w tym:
 - a) wymagania dotyczące składu komisji egzaminacyjnej oraz sposobu jej działania, kierując się potrzebą zapewnienia udziału w komisji egzaminacyjnej co najmniej trzech osób z odpowiednią wiedzą teoretyczną i doświadczeniem praktycznym w zakresie objętym egzaminem oraz potrzebą zapewnienia obiektywnego działania komisji,
 - b) sposób organizowania i wytyczne do procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminu poprawkowego, kierując się potrzebą sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia egzaminu oraz egzaminu poprawkowego oraz zapewnienia, aby egzaminy obejmowały część teoretyczną i część praktyczną, a także potrzebą zapewnienia przez jednostkę oceniającą personel wyposażenia technicznego umożliwiającego przeprowadzenie egzaminu w części praktycznej;
- 4) zakresy tematyczne egzaminów, uwzględniając minimalne wymagania zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (WE) nr 305/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także zapewniając, że obejmą one zagadnienia teoretyczne i praktyczne dotyczące substancji kontrolowanych oraz odzysku substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych z ruchomych urządzeń, ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, a także biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia posiadania przez personel odpowiedniego poziomu wiedzy i umiejętności w odniesieniu do wykonywanych czynności objętych certyfikatem dla personelu, w tym wiedzy i umiejętności dotyczących technologii alternatywnych w stosunku do technologii wykorzystujących substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane;
- 5) wzór:
 - a) dokumentu potwierdzającego, w celu wydania certyfikatu dla personelu, złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz określającego zakres złożonego egzaminu,
 - b) wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu– kierując się potrzebą ujednocnienia tych dokumentów i wniosków;
- 6) wzory certyfikatów dla personelu wraz z wyszczególnieniem zakresu tych certyfikatów oraz ich opisy, uwzględniając minimalne wymagania dotyczące wydawania certyfikatów dla personelu zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (WE) nr 305/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także potrzebę wydawania certyfikatu dla personelu w formie odpornej na zniszczenie karty o niewielkich wymiarach, konieczność zabezpieczenia certyfikatów przed podrobieniem lub przerobieniem oraz potrzebę identyfikacji jednostki certyfikującej personel, rodzaju certyfikatu oraz jego posiadacza.

Art. 29. Przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na instalacji, konserwacji lub serwisowaniu urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane, obowiązany jest posiadać certyfikat dla przedsiębiorców wskazany odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo w rozporządzeniu (WE) nr 304/2008.

Art. 30. 1. Certyfikat dla przedsiębiorców wydaje jednostka certyfikująca przedsiębiorców.

2. Certyfikat dla przedsiębiorców może uzyskać przedsiębiorca, który:

- 1) spełnia wymagania odpowiednie do rodzaju prowadzonej działalności, określone w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, w szczególności:
 - a) posiada i stosuje w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach procedury prowadzenia działalności,
 - b) posiada w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach wdrożony system dokumentowania czynności wykonywanych przez personel posiadający odpowiedni certyfikat dla personelu,
 - c) dysponuje w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach wyposażeniem technicznym spełniającym minimalne wymagania odpowiednie do zakresu prowadzonej działalności;
- 2) będąc osobą fizyczną nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną działalnością albo za takie przestępstwo nie zostały skazane osoby wchodzące w skład organów przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną;
- 3) złoży do jednostki certyfikującej przedsiębiorców wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców.

3. Certyfikat dla przedsiębiorców jest wydawany bezterminowo.

4. Do wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców dołącza się oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców zawiera:

- 1) nazwę wnioskodawcy;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podlega wpisowi do tego rejestru;
- 4) prośbę o wydanie określonego typu certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 5) oświadczenie woli o wykonywaniu działalności zgodnie z zakresem certyfikatu dla przedsiębiorców.

7. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, spełnienia przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców wydaje przedsiębiorcy certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, zawiadamiając tego przedsiębiorcę o dokonaniu wpisu.

8. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, niespełnienia przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców odmawia wydania certyfikatu dla przedsiębiorców, zawiadamiając tego przedsiębiorcę o odmowie.

9. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla przedsiębiorców przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku utraty, zniszczenia lub uszkodzenia certyfikatu dla przedsiębiorców w stopniu uniemożliwiającym jego odczytanie jednostka certyfikująca przedsiębiorców wydaje na wniosek przedsiębiorcy wtórnik certyfikatu dla przedsiębiorców.

11. Przedsiębiorca, który po uzyskaniu wtornika certyfikatu dla przedsiębiorców odzyskał utracony certyfikat dla przedsiębiorców, jest obowiązany zwrócić ten certyfikat do jednostki certyfikującej przedsiębiorców.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wskaże, w drodze rozporządzenia, podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców oraz podmiot

pełniący funkcję jednostki certyfikującej personel, kierując się potrzebą zapewnienia bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej przedsiębiorców lub personel, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji przedsiębiorców lub osób fizycznych, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot funkcji jednostki certyfikującej dla sektorów i rodzajów działalności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla przedsiębiorców oraz koniecznością spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 304/2008 lub możliwością pełnienia przez ten podmiot funkcji jednostki certyfikującej personel dla wszystkich sektorów i rodzajów czynności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla personelu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad jednostką certyfikującą personel w zakresie prowadzenia działalności określonej w art. 23 ust. 1 oraz nad jednostką certyfikującą przedsiębiorców w zakresie prowadzenia działalności określonej w art. 32 ust. 1.

3. Podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców może jednocześnie pełnić funkcję jednostki certyfikującej personel.

Art. 32. 1. Jednostka certyfikująca przedsiębiorców wykonuje czynności wynikające z rozporządzenia (WE) nr 303/2008 oraz rozporządzenia (WE) nr 304/2008, a także:

- 1) tworzy, prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej rejestr wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 2) przeprowadza kontrole przedsiębiorcy, każdorazowo przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców i nie rzadziej niż raz na 7 lat po wydaniu certyfikatu, w celu sprawdzenia spełniania warunków określonych w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, prowadzony jest w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Administratorem danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest jednostka certyfikująca przedsiębiorców.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) nazwę przedsiębiorcy;
- 3) typ certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 4) informację o wydaniu, zawieszeniu, odwieszeniu lub cofnięciu certyfikatu dla przedsiębiorców.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest jawny, a korzystanie z niego jest bezpłatne.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania kontroli spełniania warunków określonych w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2, kierując się potrzebą sprawdzenia prawidłowości wypełniania nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków.

Art. 33. 1. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiesza certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców w razie stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, niespełnienia przez przedsiębiorcę któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców na wniosek przedsiębiorcy, którego certyfikat został zawieszony, odwiesza zawieszony certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, jeżeli powtórna kontrola, przeprowadzona nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wykaże, że przedsiębiorca ten spełnia warunki określone w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2.

3. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców cofa certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, jeżeli:

- 1) kontrola przedsiębiorcy posiadającego certyfikat dla przedsiębiorców, który został już wcześniej zawieszony, wykaże, że przedsiębiorca nie spełnia warunków określonych w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) przedsiębiorca będący osobą fizyczną albo osobą wchodzącą w skład organów przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością.

4. O zawieszeniu, cofnięciu albo odwieszeniu certyfikatu dla przedsiębiorców kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiadamia przedsiębiorcę.

5. W przypadku zawieszenia, cofnięcia lub odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Jednostka certyfikująca przedsiębiorców pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców i wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) dokonanie wpisu lub wpisu o odwieszeniu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 3) wydanie wtórnika certyfikatu.

2. Maksymalna jednostkowa wysokość opłat jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosi za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 50% tego wynagrodzenia;
- 2) rozpatrzenie wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu o odwieszeniu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 25% tego wynagrodzenia.

3. Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu dla przedsiębiorców wynosi 50 zł za każdy wydany wtórnik.

4. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej przedsiębiorców i są przeznaczane na zadania związane z czynnościami wydawania certyfikatów dla przedsiębiorców, dokonywania wpisów do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców oraz kontrolą przedsiębiorców, którym mają być wydane lub zostały wydane certyfikaty dla przedsiębiorców.

5. Dowód uiszczenia opłaty jest załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

6. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla przedsiębiorców i dokonania wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców albo odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonania wpisu o odwieszeniu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców opłata podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia odmowy.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych we wniosku;
- 2) wzór certyfikatu dla przedsiębiorców i jego opis, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych w certyfikacie, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 303/2008 oraz rozporządzeniem (WE) nr 304/2008, oraz potrzebą wydawania certyfikatu dla przedsiębiorców w formie odpornej na zniszczenie i zabezpieczonej przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) wysokość jednostkowych stawek opłat za rozpatrzenie wniosku o wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego odpowiedniego do działalności, o której mowa w art. 29, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności w zakresie instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jak również zapewnienia ochrony środowiska.

Rozdział 6

Komitet Odwoławczy

Art. 35. 1. Tworzy się Komitet Odwoławczy, do zadań którego należy rozpatrywanie odwołań w sprawach:

- 1) odmowy wydania, zawieszenia, cofnięcia oraz odmowy odwieszenia certyfikatu;
- 2) odmowy dokonania wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 25 ust. 9, art. 27 ust. 9 i art. 37 ust. 12, oraz wykreślenia z tych rejestrów.

2. Kadencja Komitetu Odwoławczego trwa 4 lata.

3. Komitet Odwoławczy liczy od 8 do 11 członków, w tym po co najmniej dwóch przedstawicieli:

- 1) organów administracji rządowej;
- 2) stowarzyszeń i organizacji: pracodawców, gospodarczych i naukowo-technicznych, których zakres działania obejmuje zadania dotyczące działalności objętej certyfikacją na podstawie przepisów ustawy.

4. Członków Komitetu Odwoławczego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki certyfikującej personel i kierownika jednostki certyfikującej przedsiębiorców, wskazując jednocześnie przewodniczącego, dwóch zastępców przewodniczącego i sekretarza.

5. Kandydatów na członków Komitetu Odwoławczego zgłaszają do ministra właściwego do spraw gospodarki, w formie pisemnej, organy i podmioty, o których mowa w ust. 3.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu Odwoławczego określa regulamin uchwalony przez Komitet Odwoławczy i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

7. Obsługę organizacyjną i finansową Komitetu Odwoławczego zapewnia jednostka certyfikująca personel.

Rozdział 7

Obowiązki podmiotów prowadzących działalność związaną z systemami klimatyzacji**w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane oraz zasady prowadzenia szkoleń w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z tych systemów**

Art. 36. 1. W przypadku stwierdzenia wycieku substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej podmiot oferujący usługi serwisowe i naprawcze tego systemu klimatyzacji jest obowiązany, przed napełnieniem systemu, dokonać jego naprawy zapewniającej odpowiednie uszczelnienie zapobiegające wyciekom.

2. Wyciek substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej oznacza wyciek substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z tego systemu w ilości przekraczającej w skali roku 40 g dla systemu pojedynczego parownika i 60 g dla systemu podwójnego parownika.

3. System podwójnego parownika oznacza system, w którym w układzie klimatyzacji zainstalowany jest skraplacz w komorze silnikowej oraz minimum dwa parowniki w pojeździe, natomiast system pojedynczego parownika – każdy inny system parownika w pojeździe silnikowym niż system podwójnego parownika.

Art. 37. 1. Osoba fizyczna wykonująca czynność polegającą na odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych jest obowiązana do posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 25), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 307/2008”.

2. Jednostkami prowadzącymi szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych i uprawnionymi do wydawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 307/2008 mogą być podmioty, które:

- 1) prowadzą działalność w zakresie dokonywania napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych lub prowadzenia badań w zakresie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 2) zatrudniają osoby posiadające odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne, umożliwiające prowadzenie szkoleń, w szczególności posiadające udokumentowaną co najmniej 3-miesięczną praktykę w wykonywaniu napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 3) dysponują materiałami szkoleniowymi oraz odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do prowadzenia szkoleń w części praktycznej w zakresie tematycznym zgodnym z zakresem programu szkolenia określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, z uwzględnieniem zagadnień dotyczących odzysku substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 4) uzyskały wpis do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, są obowiązane do tworzenia, prowadzenia oraz udostępniania na swojej stronie internetowej rejestrów wydanych zaświadczeń o odbytym szkoleniu.

4. Rejestry, o których mowa w ust. 3, są prowadzone w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Administratorami danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 3, są jednostki prowadzące szkolenia.

5. Rejestry, o których mowa w ust. 3, zawierają:

- 1) numer wydanego zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała zaświadczenie o odbytym szkoleniu.

6. Rejestry, o których mowa w ust. 3, są jawne, a korzystanie z nich jest bezpłatne.

7. Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, obowiązany jest zgłosić zamiar rozpoczęcia prowadzenia szkoleń i wydawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, do jednostki certyfikującej personel.

8. Zgłoszenie zawiera:

- 1) nazwę podmiotu;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy podmiotem zamierzającym pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot podlega wpisowi do tego rejestru.

9. Do zgłoszenia dołącza się, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w ust. 2 pkt 1–3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

10. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu zleca kontrolę, o której mowa w ust. 13.

11. W przypadku spełnienia przez podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając o dokonaniu wpisu ten podmiot.

12. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając o odmowie ten podmiot.

13. Jednostka certyfikująca personel przeprowadza kontrolę przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu i nie rzadziej niż raz na 3 lata, w celu stwierdzenia, czy spełniają one wymagania określone w ust. 2 pkt 1–3.

14. Do kontroli jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu przepisy art. 26 ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

15. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę wydającą zaświadczenia o odbytym szkoleniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla tę jednostkę z rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

16. W przypadku odmowy wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu albo wykreślenia jednostki z tego rejestru przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

17. Zaświadczenie o odbytym szkoleniu wydawane jest zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 6.

Art. 38. 1. Jednostka certyfikująca personel pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

2. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczane na zadania związane z dokonaniem wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu oraz kontrolą jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

3. Dowód uiszczenia opłat jest załączany do zgłoszenia o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

4. W przypadku odmowy wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia odmowy wpisu.

5. Maksymalna jednostkowa wysokość opłat jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosi za:

- 1) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu – 5% tego wynagrodzenia;
- 2) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu – 70% tego wynagrodzenia.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące wyposażenia technicznego, jakim powinna dysponować jednostka prowadząca szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, kierując się zakresem części praktycznej szkoleń określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, jak też potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności objęte szkoleniem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalne wymagania dotyczące wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego osób prowadzących szkolenia, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego przeszkolenia pod kątem umiejętności teoretycznych i praktycznych osób uczestniczących w szkoleniu;
- 3) wzór zaświadczenia o odbytym szkoleniu, uwzględniając informacje dotyczące treści zaświadczeń określone w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008;
- 4) wysokość jednostkowych stawek opłat, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

Rozdział 8

Sprawozdawczość w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych

Art. 39. 1. Kopie sprawozdań, o których mowa w art. 27 ust. 1–7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, przekazywane są do wyspecjalizowanej jednostki, w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

2. Podmioty przywożące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wywożące te substancje lub gazy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazują do bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, roczne sprawozdania dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, z wyodrębnieniem ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych przywożonych spoza terytorium Unii Europejskiej i wywożonych z terytorium Unii Europejskiej.

3. Obowiązek przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 2, dotyczy także podmiotów:

- 1) stosujących substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, w rozumieniu definicji stosowania zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji oraz w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem ich stosowania w produkcji, instalacji, serwisowaniu lub konserwacji urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, ruchomych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także w innych procesach;
- 2) prowadzących odzysk, recykling, regenerację lub zniszczenie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 3) przywożących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty, stacjonarne lub ruchome urządzenia, stacjonarne lub ruchome systemy ochrony przeciwpożarowej, gaśnice lub systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, oraz dokonujących wywozu takich produktów, urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic, a także systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 40. 1. Sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 2, są przekazywane w formie formularzy mających postać dokumentów elektronicznych, w trybie bezpośredniego połączenia z bazą danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Przed sporządzeniem pierwszego sprawozdania podmiot jest obowiązany do zarejestrowania się w bazie danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, poprzez wypełnienie w tej bazie formularza rejestracyjnego.

2. Sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 2, są przekazywane raz w roku do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

3. Sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 2, zawierają:

- 1) rodzaj substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, ich nazwy chemiczne i handlowe;
- 2) ilość każdej substancji kontrolowanej, nowej substancji oraz każdego z fluorowanych gazów cieplarnianych:
 - a) przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) przywiezionych spoza terytorium Unii Europejskiej,
 - c) zawartych w przywiezionych i wytworzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach, stacjonarnych i ruchomych urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej, gaśnicach oraz systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych,
 - d) zakupionych lub pozyskanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) odzyskanych we własnym zakresie,
 - f) wstępnie oczyszczonych we własnym zakresie w ramach recyklingu,
 - g) zregenerowanych we własnym zakresie,
 - h) wywiezionych do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - i) wywiezionych poza terytorium Unii Europejskiej,
 - j) zawartych w wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach, stacjonarnych i ruchomych urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej, gaśnicach oraz systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych,
 - k) sprzedanych lub przekazanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - l) zastosowanych w poszczególnych sektorach z podaniem rodzaju zastosowania,

- m) poddanych zniszczeniu we własnym zakresie,
- n) zmagazynowanych na dzień 1 stycznia i 31 grudnia roku, którego dotyczy sprawozdanie,
- o) utraconych w trakcie roku, którego dotyczy sprawozdanie – z wyodrębnieniem ilości substancji kontrolowanych, nowych substancji i fluorowanych gazów cieplarnianych utraconych wskutek wycieku i z innych przyczyn.

4. Ilości każdej substancji lub gazu, o których mowa w ust. 3 pkt 2, poza przywozem, wywozem lub stosowaniem tych substancji lub gazów do celów laboratoryjnych lub analitycznych, podaje się z dokładnością do 0,1 kg, przyjmując, że wartości do 49 g zaokrągla się w dół, a wartości od 50 g zaokrągla się w górę. W przypadku przywozu, wywozu lub stosowania substancji lub gazów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, do celów laboratoryjnych lub analitycznych ilości tych substancji lub gazów podaje się z dokładnością do 0,001 kg, przyjmując, że wartości do 0,49 g zaokrągla się w dół, a wartości od 0,50 g zaokrągla się w górę.

5. Podmioty, o których mowa w art. 39 ust. 2, będące jednostkami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, raz w roku, w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczą dane, przekazują, w postaci elektronicznej, Ministrowi Obrony Narodowej roczne sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 3.

6. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie sprawozdań, o których mowa w ust. 5, i przesyła je, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

7. W przypadku gdy substancja kontrolowana lub nowa substancja jest zawarta w mieszaninie, w sprawozdaniu podaje się nazwę handlową i procentowy skład wagowy mieszaniny oraz dane dotyczące ilości tej mieszaniny.

8. W przypadku gdy fluorowany gaz cieplarniany jest preparatem w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w sprawozdaniu podaje się nazwę handlową i procentowy skład wagowy preparatu oraz dane dotyczące ilości tego preparatu.

Art. 41. 1. Tworzy się bazę danych, w której gromadzone są dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 39 ust. 2, przekazywanych przez podmioty prowadzące działalność w poszczególnych sektorach, zwaną dalej „bazą danych”.

2. Wszelkie dane zawarte w bazie danych, o której mowa w ust. 1, są zabezpieczone, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki.

3. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób gromadzenia danych zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 39 ust. 2,
- 2) sposób zapewnienia ochrony danych podmiotów i osób przekazujących sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 2,
- 3) wzór dokumentu elektronicznego stanowiącego formularz sprawozdań, o których mowa w art. 39 ust. 2, oraz wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 40 ust. 5

– kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu przekazywania sprawozdań oraz jednolitości i kompletności danych w nich zawartych, stworzenia możliwości uzyskania z bazy danych informacji o ilościach substancji kontrolowanych i nowych substancji, a także fluorowanych gazów cieplarnianych przywiezionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odrębnie z terytorium Unii Europejskiej i spoza terytorium Unii Europejskiej, wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odrębnie na terytorium Unii Europejskiej i poza terytorium Unii Europejskiej, zmagazynowanych przez podmioty przekazujące sprawozdania oraz zastosowanych w poszczególnych sektorach do wytwarzania poszczególnych rodzajów produktów, stacjonarnych i ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, do napełniania, konserwacji lub serwisowania poszczególnych rodzajów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej i ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także w innych procesach, oraz ilości substancji kontrolowanych i nowych substancji, a także fluorowanych gazów cieplarnianych odzyskanych, poddanych recyklingowi, zregenerowanych i zniszczonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do zastosowań krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, przekazują do wyspecjalizowanej jednostki sprawozdania zawierające informacje o ilościach halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu lub obiektach na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, zastosowanych w tych rodzajach sprzętu lub obiektach i wyemitowanych z nich w ciągu roku objętego sprawozdaniem oraz zmagazynowanych na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, a także informacje o postępie w zastępowaniu halonów i działaniach podjętych w celu ograniczenia emisji halonów, w postaci elektronicznej, do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

5. Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do zastosowań krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, będące na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przekazują do Ministra Obrony Narodowej sprawozdania, o których mowa w ust. 4, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, w terminie do dnia 28 lutego za rok poprzedni. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie sprawozdań i przekazuje je do wyspecjalizowanej jednostki, w postaci elektronicznej, do dnia 31 marca za rok poprzedni.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego sposobu przekazywania danych o ilościach poszczególnych halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu i poszczególnych rodzajach obiektów, a także o ilościach poszczególnych halonów zastosowanych i zmagazynowanych do poszczególnych zastosowań krytycznych i działaniach, jakie są podejmowane przez użytkowników w celu zastosowania technologii alternatywnych.

Rozdział 9

Organy właściwe w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych

Art. 42. 1. Ilekroć przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych stanowią o wykonywaniu czynności przez właściwe organy państwa członkowskiego, czynności te wykonuje minister właściwy do spraw środowiska, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw środowiska należy notyfikacja informacji między Rzeczpospolitą Polską a Komisją Europejską w zakresie spraw objętych przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych.

Art. 43. Certyfikaty lub zaświadczenia wydane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej są uznawane, gdy posiadacz certyfikatu lub zaświadczenia dysponuje tłumaczeniem przysięgłym certyfikatu lub zaświadczenia na język polski.

Art. 44. Kopie licencji, o których mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, są przekazywane bezpośrednio do wyspecjalizowanej jednostki.

Rozdział 10

Kontrola

Art. 45. 1. Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, z zastrzeżeniem ust. 5, i rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyłączeniem przepisów dotyczących systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic, certyfikacji i zaświadczeń, kontrolę przestrzegania przepisów rozporządzenia (UE) nr 291/2011, rozporządzenia (WE) nr 1494/2007, rozporządzenia (WE) nr 1516/2007, kontrolę w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008 oraz kontrolę w zakresie posiadania wymaganych zaświadczeń wynikających z rozporządzenia (WE) nr 307/2008 sprawują organy Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska kontrolują postępowanie z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi, z zastrzeżeniem ust. 4, oraz postępowanie z produktami, urządzeniami oraz systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane.

3. Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyłączeniem przepisów dotyczących certyfikacji i zaświadczeń i z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 1 i 2, a także kontrolę przepisów rozporządzenia (WE) nr 1497/2007 i rozporządzenia (WE) nr 1494/2007 oraz kontrolę w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 304/2008, dotyczących systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, sprawują organy Państwowej Straży Pożarnej.

4. Organy Państwowej Straży Pożarnej kontrolują postępowanie z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane.

5. Kontrolę w zakresie zastosowań krytycznych halonów w odniesieniu do poszczególnych kategorii sprzętu lub obiektu wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 wykonują:

- 1) dla kategorii 1–3 i 7 oraz dla kategorii 4 i 8 w odniesieniu do statków powietrznych i obiektów o przeznaczeniu wojskowym – Minister Obrony Narodowej lub organy przez niego wskazane;
- 2) dla kategorii 4 w odniesieniu do cywilnych statków powietrznych i kategorii 6 – organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 3) dla kategorii 5, 8 w odniesieniu do obiektów o przeznaczeniu innym niż wojskowe i kategorii 9 – organy Państwowej Straży Pożarnej.

6. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, w związku ze sprawowaną kontrolą mogą żądać udzielenia informacji i okazania dokumentów związanych z postępowaniem przez dany podmiot z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami oraz fluorowanymi gazami cieplarnianymi, a także odpowiednio produktami i urządzeniami, systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych albo systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, zawierającymi te substancje lub gazy, w szczególności udostępnienia Kart Urządzeń lub Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej.

7. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, w związku ze sprawowaną kontrolą mogą żądać okazania do wglądu pojemników zawierających substancje kontrolowane, nowe substancje i fluorowane gazy cieplarniane oraz ich udostępnienia w celu sprawdzenia zgodności ich zawartości z dokumentacją, przy pomocy identyfikatora syntetycznych czynników chłodniczych i przeciwpożarowych lub przez pobranie próbek w celu przeprowadzenia odpowiedniej analizy laboratoryjnej.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, podczas stosowania identyfikatora syntetycznych czynników chłodniczych i przeciwpożarowych nie są obowiązane do posiadania specjalnych dokumentów uprawniających do wykonywania czynności z jego zastosowaniem.

9. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz kontrolowana osoba fizyczna zatrudniona w takiej jednostce, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej obowiązani są umożliwić przeprowadzenie kontroli organom Inspekcji Ochrony Środowiska oraz organom Państwowej Straży Pożarnej w związku ze sprawowaną kontrolą.

10. Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej przedstawiają odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych z kopią do wiadomości ministra właściwego do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, sprawozdanie z przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

11. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 10, obejmuje:

- 1) informację o liczbie podmiotów skontrolowanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) wykaz nieprawidłowości stwierdzonych w czasie kontroli z podziałem na kategorie:
 - a) kategoria 1 – brak realizacji lub naruszenie obowiązków niezwiązanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak nieprowadzenie lub niewłaściwe prowadzenie dokumentacji, niesporządzenie Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, nieprzekazywanie danych do Karty Urządzenia lub Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej do Centralnego Rejestru Operatorów lub nieprzekazywanie sprawozdań do bazy danych, nieetykietowanie lub niewłaściwe etykietowanie urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic,
 - b) kategoria 2 – naruszenie obowiązków związanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak wykonywanie czynności wymagających certyfikatu bez jego posiadania, niezapewnienie dokonywania odzysku lub przeprowadzania kontroli szczelności, przeprowadzanie kontroli szczelności niezgodnie z wymaganiami, użytkowanie systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic zawierających halony nieprzeznaczone do zastosowań krytycznych, gromadzenie halonów bez posiadania autoryzacji,
 - c) kategoria 3 – bezpośrednie zanieczyszczenie środowiska spowodowane zaniedbaniami w postępowaniu z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, takimi jak niedokonanie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z pojemników przed ich unieszkodliwieniem;
- 3) informacje o działaniach pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska lub Państwową Straż Pożarną w roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 4) informacje o skuteczności działań pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska lub Państwową Straż Pożarną w roku poprzedzającym rok, którego dotyczy sprawozdanie;

- 5) charakterystykę podmiotów skontrolowanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie, z podziałem na grupy podmiotów:
- grupa I – podmioty stosujące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - grupa II – operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - grupa III – podmioty dokonujące obrotu substancjami zubożającymi warstwę ozonową lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi lub produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej, gaśnicami lub systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionymi;
- 6) podsumowanie i wnioski.

12. Organy, o których mowa w ust. 5, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, sprawozdanie z kontroli, o której mowa w ust. 5, w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

Art. 46. 1. Organy Służby Celnej kontrolują przywóz i wywóz substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych.

2. Substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane zatrzymane przez organ celny w związku z nielegalnym wprowadzeniem na obszar celny Wspólnoty Europejskiej podlegają cofnięciu poza ten obszar, a w przypadku gdy cofnięcie nie jest możliwe, te substancje lub gazy traktowane są jak odpady i podlegają unieszkodliwieniu w trybie określonym w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁷⁾) na koszt osoby, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego.

3. W przypadku braku możliwości unieszkodliwienia substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych na koszt osoby, o której mowa w ust. 2, koszty unieszkodliwienia pokrywane są ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Środki, o których mowa w ust. 3, przeznaczone na unieszkodliwienie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych realizowane przez państwową jednostkę budżetową, są przekazywane tej jednostce zgodnie z art. 410c ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁸⁾).

5. Organy Służby Celnej przedkładają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdanie zawierające:

- raport z przypadków zatrzymania substancji kontrolowanej w danym roku kalendarzowym, w tym:
 - roczne dane o ilości zatrzymanej substancji kontrolowanej oraz terminie przekazania jej do unieszkodliwienia, z podaniem nazwy i adresu podmiotu, któremu ta substancja została przekazana do unieszkodliwienia,
 - roczne zestawienie wszczętych i zakończonych postępowań w stosunku do osób, które dokonały nielegalnego przywozu lub wywozu substancji kontrolowanej;
- informację o przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym szkoleniach i działaniach promocyjnych, wspomagających ograniczenie nielegalnego przywozu lub wywozu substancji kontrolowanych.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych w sprawozdaniu.

Rozdział 11

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 47. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 600 do 3000 zł wymierza się za:

- nieprzekazanie w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, lub jego kopii albo sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, lub jego kopii;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774 i 881.

- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, urządzenia lub produktu wymienionego w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, albo wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, pojemnika bez odpowiedniej etykiety lub instrukcji obsługi;
- 3) wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wbrew art. 13 ust. 1, pojemnika, produktu lub urządzenia bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim;
- 4) wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wbrew art. 13 ust. 1, systemu ochrony przeciwpożarowej lub gaśnicy bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim;
- 5) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5, Karty Urządzenia dla urządzenia zawierającego co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 6) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5, Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej dla systemu ochrony przeciwpożarowej zawierającego co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 7) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Urządzenia przez osobę posiadającą odpowiedni certyfikat dla personelu;
- 8) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej przez osobę posiadającą odpowiedni certyfikat dla personelu;
- 9) niedokonanie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wpisu danych do Karty Urządzenia;
- 10) niedokonanie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wpisu danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej;
- 11) nieprzekazanie w terminie, o którym mowa w art. 40 ust. 2, wyspecjalizowanej jednostce sprawozdania, o którym mowa w art. 39 ust. 2, dotyczącego substancji kontrolowanych albo nowych substancji albo fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 12) niezłożenie, wbrew art. 9 ust. 1, wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przez przedsiębiorstwo produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie przez takie przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 6, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 1;
- 13) niezłożenie, wbrew art. 9 ust. 1, wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przez przedsiębiorstwo stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, lub przedsiębiorstwo prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie przez takie przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 6, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 1;
- 14) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 303/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 303/2008, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 305/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 305/2008, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008;
- 15) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 304/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 304/2008;
- 16) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do substancji kontrolowanych niebędących halonami;
- 17) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do halonów;
- 18) niedokonanie naprawy, o której mowa w art. 36 ust. 1, przed napełnieniem systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 19) wykonanie czynności, o których mowa w art. 37 ust. 1, bez posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008.

Art. 48. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 4000 do 10 000 zł wymierza się za:

- 1) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia halonów;
- 2) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami;
- 3) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- 4) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- 5) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 6) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 7) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz ich obiegów w terminach, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
- 8) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w terminach, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
- 9) niezainstalowanie, wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w stacjonarnych urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła, w tym w ich obiegach, zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, systemów wykrywania wycieków;
- 10) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 albo ust. 4 albo ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, kontroli systemów wykrywania wycieków, zainstalowanych w stacjonarnych urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła, w tym w ich obiegach, zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 11) niezainstalowanie, wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych systemów wykrywania wycieków;
- 12) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 albo ust. 4 albo ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, kontroli systemów wykrywania wycieków zainstalowanych w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 13) niewprowadzenie w życie, wbrew art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, uzgodnień dotyczących właściwego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w:
 - a) stacjonarnych urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła,
 - b) stacjonarnych urządzeniach zawierających rozpuszczalniki,
 - c) stacjonarnych rozdzielnicach wysokiego napięcia,
 - d) systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach – w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
- 14) niezapewnienie, wbrew art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, wykonania przez osobę wykorzystującą pojemnik zawierający fluorowane gazy cieplarniane, którego okres użytkowania dobiega końca, uzgodnień w celu poprawnego odzysku wszelkich pozostałości gazów, jakie on zawiera, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- 15) niezapewnienie, wbrew art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, dokonania odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia, z uwzględnieniem sprzętu ruchomego, o ile nie służy on celom operacji wojskowych, w zakresie, w jakim jest to

osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, przez odpowiednio wykwalifikowany personel w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;

- 16) niezapewnienie, wbrew art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych przed końcowym unieszkodliwieniem urządzeń oraz podczas ich serwisowania lub konserwacji;
- 17) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, substancji kontrolowanych niebędących halonami osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
- 18) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, halonów osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
- 19) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 5, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
- 20) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 1, albo zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4;
- 21) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 2, albo zawierających substancje kontrolowane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4;
- 22) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
- 23) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
- 24) prowadzenie szkolenia dla osób fizycznych ubiegających się o certyfikat dla personelu, bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, o którym mowa w art. 27 ust. 8;
- 25) wydanie zaświadczenia bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 37 ust. 11;
- 26) niezapewnienie, wbrew art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, aby personel posiadał niezbędny dla danego zastosowania i wykonywanej czynności certyfikat, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 27) niezapewnienie, wbrew art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, aby personel posiadał niezbędny dla danego zastosowania i wykonywanej czynności certyfikat w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 28) przyjęcie, wbrew art. 10 ust. 1, dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców odpowiedniego do wykonywanych przez personel przedsiębiorcy czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku czynności serwisowych i naprawczych systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – bez posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 29) przeprowadzenie egzaminu bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 30) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 31) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej.

Art. 49. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 6000 do 30 000 zł wymierza się za:

- 1) zastosowanie, wbrew art. 8 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, heksafluorku siarki lub jego preparatów w procesie odlewania magnezu lub do napełnienia opon pojazdów;
- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 9 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, produktów i urządzeń wyszczególnionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających perfluorowęglowodory;
- 3) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 9 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających perfluorowęglowodory.

Art. 50. 1. W przypadku niezrealizowania przez wyspecjalizowaną jednostkę zaleceń, o których mowa w art. 18 ust. 6, minister właściwy do spraw środowiska nakłada na wyspecjalizowaną jednostkę, w drodze decyzji administracyjnej, administracyjną karę pieniężną w wysokości od 20 000 zł do 250 000 zł, w zależności od wagi zaleceń oraz stopnia uchybienia w ich realizacji przez wyspecjalizowaną jednostkę.

2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 51. 1. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 47 pkt 1–3, 5, 7, 9, 11–14, 16, 18 i 19, art. 48 pkt 2, 3, 5, 7, 9, 10, 13–17, 19, 20, 22, 24–26 i 28–30 oraz w art. 49 pkt 1 i 2 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 47 pkt 4, 6, 8, 10, 15 i 17, w art. 48 pkt 1, 4, 6, 8, 11, 12, 18, 21, 23, 27 i 31 oraz w art. 49 pkt 3 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej.

3. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 47–49, wnosi się odpowiednio na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska albo właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

4. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 47–50, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 i 699), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo właściwym organom Państwowej Straży Pożarnej albo ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

5. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 47–49, uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, w tym jego wpływ na środowisko, dotychczasową działalność podmiotu, który popełnił naruszenie, w zakresie objętym przepisami ustawy oraz skutki naruszenia.

6. Jeżeli okoliczności sprawy i dowody wskazują, że do naruszenia doszło wskutek zdarzeń lub okoliczności, którym podmiot popełniający naruszenie nie mógł zapobiec, właściwy organ odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i umarza postępowanie.

7. Nie można nałożyć administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli od dnia popełnienia naruszenia upłynęły 3 lata.

Art. 52. 1. Kto, wbrew zakazom lub bez dochowania warunków, o których mowa w art. 4–13, art. 15, art. 17, art. 20 i art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, produkuje, przywozi, wywozi, wprowadza do obrotu lub stosuje substancje zubożające warstwę ozonową lub produkty i urządzenia zawierające substancje kontrolowane lub od nich uzależnione,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Art. 53. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, wydaje certyfikat dla personelu lub certyfikat dla przedsiębiorców,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 54. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.⁹⁾) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) postępowania z substancjami zubożającymi warstwę ozonową oraz z niektórymi fluorowanymi gazami cieplarnianymi, o których mowa w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881), oraz z produktami, urządzeniami i systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających te substancje.”

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, z 2014 r. poz. 1101 oraz z 2015 r. poz. 277 i 671.

Art. 55. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1340, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 23 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

- „9) postępowania w substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi, w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881), wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionymi.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) odpowiednio przepisy art. 20 i art. 39 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881), w zakresie eksploatacji na statkach urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane, w przypadku gdy niniejsza ustawa nie stanowi inaczej;”;

- 2) w art. 4:

- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) substancja kontrolowana – oznacza substancję kontrolowaną w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.);”;

- b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) fluorowane gazy cieplarniane – oznaczają fluorowane gazy cieplarniane w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1, z późn. zm.);”;

- 3) w art. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dla statków objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową – w przepisach tego rozporządzenia;”;

- 4) art. 13a i art. 13b otrzymują brzmienie:

„Art. 13a. Czynności polegające na odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych ze znajdujących się na statkach urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, systemów ochrony przeciwpożarowej, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz gaśnic w celu regeneracji, recyklingu lub unieszkodliwienia tych substancji lub gazów wykonywane są przez członka załogi statku posiadającego co najmniej dyplom oficera mechanika wachtownego lub przez osobę posiadającą certyfikat dla personelu, o którym mowa w art. 20 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, albo przez przedsiębiorcę zatrudniającego taką osobę.

Art. 13b. Do dnia 31 stycznia każdego roku dyrektorzy urzędów morskich przedstawiają Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska raport w sprawie oceny stanu przestrzegania w roku poprzednim przepisów dotyczących stosowania oraz eksploatacji urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane na statkach.”;

- 5) w art. 36a:

- a) pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) dopuszcza do wykonywania przez osoby nieposiadające odpowiednich uprawnień, o których mowa w art. 13a, odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic w celu zapewnienia ich regeneracji, recyklingu lub zniszczenia,

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1351 oraz z 2014 r. poz. 502, 616 i 1822.

- 3) nie wypełnia obowiązku przekazywania w terminie rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, do wyspecjalizowanej jednostki,
 - 4) nie podejmuje wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wszelkim wyciekom i emisjom substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz ich minimalizowania,”
- b) uchyla się pkt 5,
- c) w pkt 9 dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) fluorowane gazy cieplarniane,”.

Art. 57. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 400a w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

„9b) realizację zadań wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881);”.

2) w art. 401 w ust. 7 uchyla się pkt 5;

3) w art. 401c uchyla się ust. 6.

Art. 58. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2014 r. poz. 1417, z późn. zm.¹²⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 8 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881);”.

Art. 59. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155 oraz z 2014 r. poz. 1322 i 1662) w załączniku nr 2 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach i obiegach chłodniczych – substancje lub gazy należy właściwie odzyskać i odpowiednio je oczyścić lub zniszczyć, zgodnie z ustawą z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881);”.

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 60. 1. Centralny Rejestr Operatorów oraz bazę danych tworzy się najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kierownik wyspecjalizowanej jednostki zamieszcza na stronie internetowej wyspecjalizowanej jednostki informację o utworzeniu Centralnego Rejestru Operatorów oraz bazy danych, niezwłocznie po ich utworzeniu.

3. Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zainstalowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do zapewnienia sporządzenia dla każdego takiego urządzenia lub systemu Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, w terminie 60 dni od dnia utworzenia Centralnego Rejestru Operatorów.

Art. 61. 1. W okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jednostka certyfikująca przedsiębiorców przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców nie jest obowiązana do przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pierwsza kontrola przedsiębiorcy, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, przeprowadzana jest nie później niż przed upływem 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478 i 774.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 28, 238, 277 i 396.

Art. 62. Świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 71, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, zastępując w swoim zakresie certyfikaty dla personelu, o których mowa w art. 20 niniejszej ustawy, w stosunku do czynności wykonywanych w odniesieniu do substancji kontrolowanych wymagających, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, posiadania certyfikatu dla personelu.

Art. 63. Do opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 71, należnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do wpływów z tytułu tych opłat stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 64. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 71, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 65. Do kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 71, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 66. Przekazane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wpływy z tytułu:

- 1) opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 71,
- 2) kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 71

– stanowią przychody tego funduszu.

Art. 67. Środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości ustalonego na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie niniejszej ustawy stanu zobowiązania określonego w art. 401c ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 57, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz przychody, o których mowa w art. 66 niniejszej ustawy, przeznacza się na:

- 1) finansowanie realizacji zadań wyspecjalizowanej jednostki;
- 2) utworzenie centralnych systemów gromadzenia danych w wyspecjalizowanej jednostce;
- 3) finansowanie zadań realizowanych przez gminy i podmioty związane:
 - a) ze zbiórką odpadów zawierających substancje kontrolowane,
 - b) z odzyskiwaniem substancji kontrolowanych,
 - c) z gromadzeniem substancji kontrolowanych,
 - d) z unieszkodliwianiem substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 4) finansowanie zadań związanych:
 - a) ze szkoleniem pracowników Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przygotowania do prowadzenia kontroli postępowania z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - b) z zakupem sprzętu do identyfikacji i pobierania próbek.

Art. 68. Przedsiębiorstwa produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, prowadzące działalność do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 69. Przedsiębiorstwa stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstwa prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, prowadzące działalność do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 70. 1. W latach 2015–2024 maksymalny limit wydatków dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 5 728 000,00 zł, w tym w:

- 1) 2015 r. – 660 000,00 zł;
- 2) 2016 r. – 510 000,00 zł;
- 3) 2017 r. – 523 000,00 zł;

- 4) 2018 r. – 536 000,00 zł;
- 5) 2019 r. – 549 000,00 zł;
- 6) 2020 r. – 562 000,00 zł;
- 7) 2021 r. – 576 000,00 zł;
- 8) 2022 r. – 590 000,00 zł;
- 9) 2023 r. – 604 000,00 zł;
- 10) 2024 r. – 618 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków.

Art. 71. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436).

Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 10 ust. 1–3, art. 12 ust. 1 i 2, art. 20 ust. 1–5, art. 29, art. 37 ust. 1, art. 47 pkt 14–17 i 19 oraz art. 48 pkt 1, 2, 5–8, 13, 14, 16, 20–23 oraz 26–28, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 14 ust. 1–10, art. 15, art. 47 pkt 5–10 oraz art. 48 pkt 30 i 31, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*